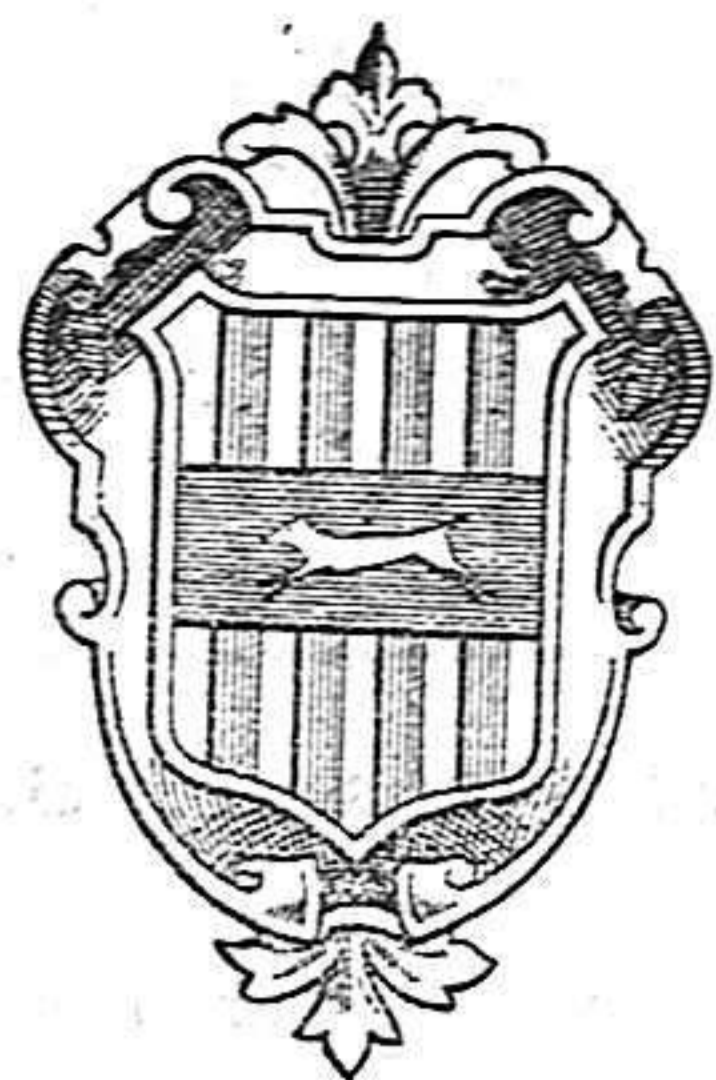

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.—INCA.

Any II

SETMANARI POPULAR
INCA 7 DE OCTUBRE DE 1916

Núm. 93

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

UNIGUEM-NOS EN L'ACCIÓ CATOLICA-SOCIAL...

An els socis del Círcol d'obrers catòlics i del Sindicat obrer «La Pau».

Que aquesta unió tan desitjada pels bons catòlics, tan pregonada pels directors del moviment social-catòlic, avui s'imposa urgentment davant les circumstancies actuals, no pot dubtar-se, com no pot dubtar-se la necessitat d'un sentiment unànim, d'una acció fraternal de cualsevol tripulació, per exemple, que anhelí salvar-se en una mar alborotada i turbulenta, per no experimentar els efectes terribles d'un naufragi segur.

Per l'ànim catòlic, fins i tot del més optimista, creim que ha de esser clar i evident que estam en desventatja amb l'inimic; que sofrim una depressió moral molt accentuada, que l'indiferència religiosa senyala ja avui un grau alarmant en nostra societat inquera, i que és necessari posar mà an els darrers recursos —per dirho així— que són els de la compenetració de forces catòliques, per salvar en nostre poble el baluart de nostres creencies venerandes.

Així e-hu han arribat a comprendre —¡Deu siga lloat!— les nostres benemèrites societats «El Círcol d'Obrers Catòlics» i el «Sindicat obrer «La Pau», ajuntant-se aquesta derrera a la primera, per l'acció catòlica-social colectiva, encara que conservant abdues sa personalitat pròpia i característica.

Per festejar aquesta unió, o per millor dir, l'entrada de «La Pau» al Casal dels obrers catòlics, celebraren diumenge passat, com saben nostros lectors, un *Cafè de companyerisme*.

¡Quan significatiu, hermós i consolador, resultà esser l'acte del diumenge!

Nostros que sempre hem llamentat l'apatia de les forces catòliques de nostra ciutat, nostros que moltes vegades hem censurat, amb l'ànima apenada, una funesta carencia de efusió dafectes fraternals de nostros elements catòlics, fruïren aquell dia amb gran manera.

I a pesar de que, per nostra ideosin-cracia, estam propensos a les primeres

impressions, i com ja és sab aquestes a voltes enganen, no obstant, no duptam lo més mínim que aquesta unió no ha de ser efímera i que ha de sabre baixar al camp pràctic de l'acció catòlica; perquè sumament pràctic va resultà ja el primer acte de l'unio de les mentades societats, en el temps relativament curt amb que el prepararen.

Per l'entorn del lloc aont nostros estavem, sentirem fer entusiastes exclamacions, de que en el Círcol catòlic no s'havia celebrat mai un acte tan familiar i de mútua germanor com el de diumenge. I això honra altament an els seus organitzadors!

Molt bé per aquestes dignes societats!

¿Per ventura havíem de veure per més temps perllongada la compenetració de forces, en nostre camp catòlic, o aplassada pel dia en que la polsaguera de nostros inimics mos arribàs a tancar els ulls, o l'ona engolidora de la moderna despreocupació amanassàs esborrar el caracter genuïnament cristià, esculpit en nostros per tantes generacions passades?

Ah no! De cap manera. Gran seria llavors la responsabilitat dels catòlics inquers. I així heu han comprès, unint-se en bona hora, les dues societats.

Perque prescindint de totes les raons particulars que puguin invocar-se per justificar aquesta unió, sempre ha de saltar a la vista, que ella és un gran pas per el bé del orde i del benestar d'Inca, perque ha de constituir un dic potent que ha de posar frè a l'envestida de nostros contraris.

Perque encara no havíem jugat els catòlics la derrera partida. Comtavem amb forces, que un dia disgregades, avui han estat susceptibles de concentració.

Ah! Que no s'oblidi la significació del acte de diumenge! Si actes de la mena d'aquest s'haguessin realisat més prest en nostra ciutat, no haguessim arribat an el cas de fer proverbial l'apatia catòlica inquera! I si ara, resoltos a no deixar de la mà aquesta arma efíca de la força moral unida, sabem seguir el moviment iniciat el diumenge passat, i logram que l'inimic de nostros

creencies se persuadesqui que tot això no ha de ser *lletia morta*, sinó que ha d'incloure germens positius d'una reacció progressiva, d'un hermós *despertar catòlic* de nostre poble (i Deu fassi axí siga;) ah! llavors heurem donat al inimic un cop ben encertat, llavors estarem en vies de regeneració...

I ara que mos permetin nostros estimats lectors (i principalment els socis de dites societats, an els que dedicam aquest article) l'exposició d'una idea que no tenguem ocasió de porer expressar en l'acte de referencia; idea que nos va sugerir la particularidad d'esser obreres les dues societats unides.

Estavem escoltant els parlaments entusiastes dels oradors, quant soptadament mos distreim i entablim aquest soliloqui:

«Vat-aquí unides—deiem en nostre interior, dues entitats que a part de la defensa dels interesos religiosos, dins la materialitat del seu programa—com poriem dir—aspiren a una mateixa cosa: a la qüestió social, a la dignificació de les classes proletàries.»

«Aquesta gran qüestió sempre ha preocupat molt—seguiem pensant—an els sociòlegs. Actualment se pot dir que, per dur-la a terme aquests han redactat un programa amb aquestes tres parts: 1.ª) desenrotllament de l'industria i de les arts; 2.ª) desenrotllament de les inteligencies de les classes mèdia i ínfima dels pobles, i 3.ª) afiançament de la llibertat del homo»

«Tot això està molt bé—nos deiem nostros—però no basta. Molts de sociòlegs moderns han oblidat afegir-hi a tot això l'ombra benèfica de l'Esglesia»

«Vat-aquí un programa de sociologia que fora d'aquest Casal és deficient; mes aquí dins, segons la tendència religiosa de la Casa, és acabat. Perque aquí dins se poren estodiar els medis d'un bon perfeccionament industrial i artístic; les inteligencies obtuses dels obrers, que no tenen medis, per si soles, de poder ser il·lustrades, aquí porren rebre educació sana i esponerosa; i finalment, avui que una falsa idea d'independencia i una llicencia desenfreida

està enervant la voluntat humana i adulterant el vertader concepte de *llibertat* del homo, convertint-la en pur *llibertinatge*, aquí dins, aquesta llibertat pot quedar ben afiansada damunt els sòlits principis dels devers, dels drets i de la moralitat de l'obrer.»

Tot això mos deiem alla dins, interiorment, i ara e-hu hem exposat, i no és ver que pot venir a formar un bon programa?

Avant idò!

Que l'esperit de confraternitat i corporació prengui cos, de cada dia més, entre voltros!

Al entorn d'aqueix programa senyalat, e-hi poreu condensar un gran esplet d'interessos per nostra ciutat, tot un món d'aspiracions.

Per això emperò necessitau injectar en vostre esperit la força vital de la constància en l'unió.

Perque de l'unió surt la força, com diu l'adagi; i noltros porém afegir ara: i de la força ben aplicada la victòria...

J. A. Pvre.

Inca 6-10-16.

HIMNE A S. FRANCESC

Del cel en lo viatge

feu-nos de guia, oh Serafi encarnat;

feu-nos a vostra imatge,

oh imatge de Jesús crucificat.

Ditxosa Assís, bella ciutat d'Umbría,
d'un dia gran be't pòden dir Orient,
al Noi qui naix avui en ta Establia
puix li diràn-lo Sol del Occident.

A vostres ulls és la pobresa hermosa
i enamorat li dau lo vostre cor;
quan la preniu per vostra cara esposa,
desde'l cel blau vos beneí'l Senyor.

—Pobres,—diheu,—preniu de ma riquesa;
desheretat seràs, hereu del cel;
petits del món, pujau a ma grandesa,
lo més petit serà com un estel.—

Novell Adam tornat a la innocència,
a vostra veu fins lo Senyor acut;
la creació vos dona obediència,
refent lo llaç per lo pecat romput.

D'amor a oir vostres cançons novelles
a vostra mà se'n baxen los aucells:
vos dels lleons ne feu manses ovelles;
dels llops cruels ne feu manyacs anyells.

L'amor de Déu era tot vostre estudi,
eix foc diví vos abrusava'l cor:
viure per vos era un hermós preluí
del paradís, on sols se viu d'amor.

Un gran concert per vos es la natura,
d'on tots los sers fan una dolça veu;
feu un germà de cada criatura
amb l'univers per beneir a Déu.

D'Alberna'l cim per vos és un Calvari,
màrtir d'amor los Angels vos hi han vist:
si hi heu pujat la Creu a copiar-li
ne baxareu fet altre Jesucrist.

J. VERDAGUER.

El regionalisme i Sant Pere

—Pam, pam... Vaja, obriu que's fa tard i vol ploure.

—Bé, ¿quí ets i a què véns?

—A les deu i quinze del matí m'he mort, i no sabent aont anar, m'ha semblat que enlloc com aquí; obriu-me, si us plau, les portes del cel. Sóc en Pou.

—Veiam, veiam... Ja veig que has aprofitat el temps. ¿Què tal te vas portar amb el pobre Peret el dia que't va demanar feina?

—Doncs, jo li diré: no sabia com sortir-me'n; de primer li vaig fer una cara més llarga que un dia sense pa, i veient que no callava, vaig fer el sord i de tot li preguntava *¿què?* Com que ell no's cansava, vaig acabar per dir-li que era un gandul i que al bon treballador no n'hi faltava mai de feina; també li diguí que si tenia set fills, ningú en tenia la culpa sinó ell... i si no per què es casava. Un hom se'n surt com pot d'aqueixes coses.

—Bo, bo, ja veig que ets un català mal carat: ¿què't costava de donar-li una carteta pel major dom de la teva fàbrica? No cal que truquis; un any de purgatori per cada paraula que li vas dir, i gracies. Vaja, adeu.

—Pam, pam, pam... Senyor Sant Pere, per la barqueta que governàveu, per vostre venerable calva, ¿faríeu l'obsequi d'obrir la porteta d'ací dalt, si no us és molestia?

—Al menys ets ben educat i demanes bé. ¿Com te dius?

—Venanci Laredo de Rodriguez Perlado, per a servir a Déu i a vostè.

—¿Com va acabar la comedia amb el que fou ton protector abans i reclamava després la teva ajuda?

—Si vós sabéssiu lo agrai't que li vaig quedar; me'l vaig menjar a festes, li vaig contar la vida de mos quatre avis, les peripecies de la meua vida passada, els meus set plans pel perviddre, vaig contar-li, un per un, els cent cinquanta disgustos que ha passat la sogra, el vaig convidar a la taverna... però vós ja ho sabeu, entre gòt i gòt vaig recordar-me de que havia de curar la mula i tinguí de fugir sense temps ni tan sols de pagar el gasto...

Es a dir, quatre dotzenes de mentides i li vares fer pagar el beure. Tu ets andalús, mano. Per cada mentida dos anys, tres dies i set hores de purgatori, i a més per no haver donat una pesseta al desvalgut, deu anys més. A treure el compte, que ja tens feina, i avall.

—Pam, pam... Pantaleón de Cuevas-Claras, subvescomte de Perifollo, besa les mans a l'excel·lentíssim senyor Sant Pere i li demana faci l'obsequi de passar aquesta targeta de recomanació a Nostre Senyor.

—Sí que anem encarcarats. Miri; aquesta targeta garde-la per ara; i donguim explicacions del calvari que va fer passar a don Pancraci de Robledo.

—Veurà, aquest senyor va vindre a Madrid i jo tot seguit me vaig molestar en cercar-li fonda. Ell venia per allò del plet, i jo, sense deixar-lo acabar, li vaig donar una targeta per un capità

d'infanteria. Aquest n'hi va donar una altra pel cap d'Estat Major, i aquest va recomanar-lo al ministre de la Guerra. El Ministre de la Guerra va estar encostipat tres dies justos i li va fer un B. L. M. pel majordom de Palau, perquè obtingués audiència real. Mes com que'l Rei era a Sant Sebastià, don Pancraci no volgué anar-hi. Llavors va agafar-me febre i el metge va prohibirme que rebés a ningú que hagués vingut de provincies, perquè portaven la malura. No n'he sabut res més.

—Tot això fa castellà; un hidalgo de bona raça l'hauria acompanyat a l'advocat que vostè sab trobar quan li convé alguna cosa, en lloc de passejar-se'l. Per cada lletra de cada recomanació que va tenir don Pancraci, tres setmanes de purgatori.

—Pam, pam... patam... Fem-s'hi a cops de trenca, deu haver-hi algú que dorm darrera de la portelleta.

—Aquí no dorm ningú; deu ser vostè que bada.

—Dispensi, *maño*, però com que tinc d'entrar...

—D'això ja'n parlarem.

—Potser encara em fareu pendre la serena; obriu o sino...

—¿Qui sòu?

—Bonifaci Baturro, per a servir-lo; sàpiga que si m'entreté gaire ho diré a la Pilarica

—Tingueu paciència. Al vostre veí que vos demanava una quartera de blat per sembrar, ¿què li responguéreu?

—*Rediez*, i ¿què volíeu que li contestés? Jo'm dic: Baturro, qui et demana és ton enemic; amaneix la tranca. No la vaig pas fer servir perquè el pobre encara corre.

—Vaja, serà veritat el que diuen de l'aragonès. Si el capellà t'arriba a casar dos minuts més tard, te n'anaves a cà'l Pere Butero; no entraràs aquí fins després d'una socarrimada per cada gra de blat que hi ha a la quartera, i això per favor.

Ja us dic que n'hi ha un feix: mon Amo i Senyor va repartir les regions i les llengües i els modos d'ésser perquè hi hagués moltes maneres de fer bé els uns als altres; mes ells, ¿quina se n'empesquen?, quiscún ha trobat un modo singular i original de fer la grilla al seu proisme.

I no veuen que'ls que retrobin el seu modo regional de tenir caritat, tindran el ceptre sobre els demés i posseiran la terra.

JAUME RAVENTÓS.

(De Proses de Bon Seny)

HEROISMOS...

Cuan triste es la noche!... Cuan lúgubre!... borrascosa como ninguna.

Un destacamento francés de exploradores lucha sin embargo desesperadamente contra los elementos desencadenados, y choca muy pronto con el enemigo.

Urge mandar aviso al cuerpo de tropa para que no esté sorprendida. Tarea difícil, misión terrible, pues de seguro cañones y ametralladoras van a iniciar un fuego de infierno ¿Como llegar al comandante del batallón?

Sin vacilar, el capitán del destacamento llama por un hombre de buena voluntad para avisar de la proximidad del enemigo.

—Un hombre resuelto repite... de pelo en pecho.

En medio de las tinieblas, vense dos siluetas salir a la vez de las filas y dos voces á la vez contestan: Presente.

¿Quién es, pregunta el Capitán?

—Yo, el soldado R...

—Yo el soldado de B...

Uno sobra, dijo el jefe; resolvamos pronto. Ninguno se mueve.

Uno sobra, he dicho; repite el capitán con voz de trueno.

Yo tengo mi resolución bien tomada, y muy firme dijo el soldado R...

Yo tengo también la mia contesta de B...

¡Mil diablos! grita de nuevo. ¿Acabaremos?

Estoy en mi derecho, dijo R...

Yo en el mio, dijo de B...

Y dirigiéndose entonces el Jefe á este último.

¿Y que títulos tienes?

—Yo soy rico, tengo cultura, pertenezco á la encumbrada nobleza francesa, y... nobleza obliga...

—Yo no soy mas que un ignorante villano, menos util, por lo tanto, á la sociedad... Y si hay pellejo que perder vale más que sea el mio.

¡Cien demonios! Ya que asi lo quereis id los dos... a la... muerte.

Al volver los espaldos, un observador hubiera visto moverse febrilmente los parpados de sus ojos para contener una lágrima mientras sus labios balbuceaban: oh los bravos!.. los bravos!..

Cumplieron los dos la misión, volvieron los dos, salvándose por milagro de un fuego infernal; y sobre el pecho también de los dos brilla la cruz de guerra, habiéndose elevado encima de la mas encumbrada nobleza de sangre, pues solo los actos personales del hombre le dan la verdadera nobleza.

V. M.

AGRICOLES

En la Estación Enológica

CONCLUSIÓN DE LA TERCERA CONFERENCIA

Momento del descubrimiento.

En general se verificará éste cuando la fermentación esté terminada, lo que podremos conocer mediante el densímetro, que marcará 1.000 o el pesamostos 0°.

No obstante hay casos en que conviene adelantarlo, con objeto de refrigerar el mosto-vino trasladándolo a otros envases más pequeños para terminar la fermentación.

Sulfitación y Levaduración.

Este método se ha vulgarizado mucho en Francia, habiéndose empezado a emplear en España con mucho éxito.

Fúndase en que el gas sulfuroso en cantidades convenientes tiene una acción química muy marcada sobre algunos componentes del mosto. Se combina con la materia colorante, dando un compuesto incoloro inestable, que luego reaparece más intensa-

mente, habiéndose llegado en alguna experiencia a duplicar la intensidad de la materia colorante. Aumenta el extracto seco por ser un disolvente de ciertas materias extractivas. Aumenta la acidez, por evitar la absorción de algunos ácidos por los fermentos patógenos; en su consecuencia, faltando éstos, queda el vino con menos acidez volátil y preservado contra muchas enfermedades y alteraciones. Regulariza y disminuye la temperatura de fermentación. Y finalmente dá más finura a los vinos, abriantándolos en menos tiempo.

El gas sulfuroso es difícil de suministrar a la vendimia quemando azufre; en cambio es muy facil adoptando el metabisulfito de potasa o el gas sulfuroso líquido.

El metabisulfito debe aplicarse con previa disolución y a la dosis de 20 a 30 gramos por hectólitro de vino a obtener. En caso de tener que llenar un lagar o tina en varios días, se añadirá ya al primer día una dosis superior a la que corresponda a la cantidad de vendimia estrujada. Por ejemplo: si debe llenarse el recipiente en dos días, añadiremos las tres cuartas partes del metabisulfito necesario para toda la vendimia al primer día y la cuarta parte por tanto al final del segundo día, mezclando luego perfectamente toda la masa.

También en los vinos tintos es conveniente el empleo de levaduras para provocar la fermentación, empleándolas en las dosis indicadas por las casas elaboradoras, o bien preparando un *levado* tal como se indicó al tratar de los vinos blancos.

Aireación del mosto.

Las levaduras necesitan absorber oxígeno para reproducirse; si no pueden tomarlo del aire, lo absorben del gas sulfuroso, transformándose éste en gas sulfídrico de olor repugnante.

Es pues conveniente verificar un remontaje del mosto durante los primeros días, extrayéndolo de la parte inferior y distribuyéndolo por encima del *sombbrero*; esta aireación favorece al propio tiempo la disolución de extracto y color. Cuando la fermentación está ya en marcha conviene suspender la aireación, pues de continuar habría mermas de alcohol. Se exceptúa el caso en que la fermentación estuviera lánguida, pues indicaría falta de vitalidad en las levaduras.

Método de difusión.

Consiste este método en aprovechar la diferencia de densidad del agua y del vino, para desalojar a éste del orujo, sin intermedio de presión. A este fin se dispone una serie de recipientes formando batería, en los cuales entre el agua por la parte inferior, sale el líquido por la superior, entrando por la inferior del siguiente recipiente y así sucesivamente, enriqueciéndose en los elementos constituyentes del vino saliendo al final con la misma graduación del vino. Las últimas proporciones hay que desecharlas, por estar constituidas por una fuerte cantidad de agua.

«D. Felanigense»

Garbes y gavelles

El Rei i la Neutralitat

S'altra diassa el Sr. Compte de Caralt, President del Foment del Treball de Barcelona, anà a visitar el Rei d'Espanya, el qual li digué: *l'autorità a Vostè per que diga an els socis del Foment, que Espanya no sortirà de sa neutralitat; jo en responc.*

El Kaiser i els sacerdots

El Kaiser ha proposat al Govern Francès, el canviament de 17 sacerdots catòlics alemanys que's troben presoners dins França per 800 francesos que corren la mateixa sort dins alemanya, amb la condició que no anirien aquests sacerdots an el camp de batalla.

I sabeu que ha contestat el Govern Francès?.. Idò que ell no estava següé que'ls sacerdots alemanys no tornasen a la guerra.

El barat en quantitat no vé de mides, 17 per 800 no és una friolera.

Incautació

El govern d'Italia s'és incautat del Palau a on l'embajada dels austriacs estava ospedada a Roma per tractar amb el Pare Sant de les qüestions que atanyen a la Religió.

Mal-grat aquest atropell el Papa sempre neutral.

Altra Negativa

El «Noticiero», de Zurich, del 18 de l'actual, publica la següent noticia telegràfica de Londres:

«A Londres s'ha arribat a saber que, ja fa algun temps, el Govern alemany oferí al Govern espanyol cert nombre dels vaixells alemanys refugiats en ports espanyols, amb l'ànim de remediare la escassetja de tonelatge... tan perjudicial per al comerç espanyol. A més, declarà el Govern alemany que estava disposat a aliviar la difícil situació creada a Espanya per l'escassetja de carbó, prometent al Govern espanyol remeses de carbó alemany, que seria embarcat en els ports neutrals d'Hol'landa.»

Alemanya segons l'esmentat telegrama posà com a condició la de que el Govern espanyol hauria d'obtenir anticipadament dels aliats la garantia de que, tant els vaixells com el carbó serien considerats com intangibles, en concepte de propietat espanyola.

El Govern anglès s'ha negat a acceptar aquesta condició.»

DE MALLORCA

Consagració del Bisbe de Mallorca

Dia d'alegría i gaubança va esser per Mallorca diumenge passat per haver-se verificada la consagració del nou Bisbe que la Providencia ha destinat an aquesta diocesis en la respectable i virtuossima persona del Il. m. Rigobert Domech i Valls, a la Metropolitana de Valencia.

La Veu d'Inca s'alegre immensament i li envia l'enhorabona, tot demanant al Bon Jesús que li concedesca molts anys de vida i forsa de prosperidats espirituals i temporals perque-puga retgir molts anys nostra estimada Mallorca, per enaltime de la Religió i profit de les ànimes.

CASAL EN VENTA.—Sa Madona, N'Antonia Alzina de ca'n Campos, té venal sa casa de sa propietat, de la plassa del Sobdavant sa pescateria.

Monument al Bisbe mort**Dr. Campins a Lluch**

SUSCRIPCIÓ

Mn. Miquel Llinàs, Ecònom.	5'00
Barbara Mateu	1'00
Bartomeu Pascual	0'50
Francesc Beltrán.	0'25
Pere Llabrés	0'25

Noves d'Inca

Amb extraordinària solemnitat s'ha celebrada, per primera vegada a Sant Francesc, magnífica Oració de corant'hores, dedicada al mateix titular de l'Església. Tot ha acompanyat i no s'hi ha plas res perquè sortís solemni i esplendorosa. El temple estava adornat amb primorós gust. Ha predicat els tres vespres el Rnt. P. Ginart de l'Oratori, el qual amb paraula fàcil ha donat a conèixer més i més les virtuts del Sant Patriarca. A l'ofici del dia de la festivitat del Sant fonc el celebrant el Rnt. Mossen Miquel Llinàs Cura-ecònom, actuant de ministres Mossen Guillerme Pujades i Mossen Andreu Jaume. Taixí panegíriques flors d'alabança el Rnt. P. Redal de l'Orde de predicadors. Cada dia hi va haver ofici major i tots els actes de chor amb gran solemnitat sortint lo bò i millor del repartori de la Escolania i Comunitat, que, reforçats de altres elements, han fet tres dies plens de armonies salterianes.

Davant el Santíssim sempre seguit s'hi ha vist quatre colles de Terciàries que feien vela d'honor, essent molt satisfactoria la concurrència de la gent a tots els actes, particularment a les funcions dels vespres que'l temple s'omplia de gom en gom.

El darrer vespre va ésser gros. S'estrenà un magnífic trissagi que havia compost expressament per aquesta solemnitat l'intelligent Mestre, Mossen Bernat Sales, Organista de la seu mallorquina. S'han fet grans elogis d'aquesta nova composició religiosa de l'estimat amic i bondadós sacerdot, que és una llàstima, per la seva inspiració, que no tanga més pretensions filarmòniques.

Després del trissagi, sermó i altres cants seràfics s'organisà la processó del *encierro*. Precedits de l'artístic panó desfilaren moltit de terciàries que apenes tenien lloc per porer passar. As-mig de la Comunitat de religiosos s'hi veien molts de sacerdots de la Parroquia. Feia la capa portant el Vericle el Rm. Provincial de l'Orde i presidía la processó el Sr. Ecònom, el Prior del convent i el Ministre de la Tercera Orde D. Sebastià Amengual seguit del Consistori.

Acabà tant important solemnitat amb el Te-Deum cantat per tot el poble, i la Bendició Papal que donà amb el Santíssim el Pare Provincial.

Que les vegem molts d'anys amb la mateixa solemnitat.

Dilluns s'obrí l'escola noturna de la societat la Constància i no havent comparat al·lots en ella, es fa sabre als senyors socis, per medi d'aquest periòdic, que no es descuidin d'assistir-hi o enviar-hi els seus fills que tal-vegada los fa prou falta un poquet d'instrucció.

El café de companyarisme que diumenge tengué lloc al Círcol d'Obrers catòlics resultà un acte important a on reinà l'alegría

i l'entusiasme per tots els costats. Feren discursos brindis el Sr. Ecònom Mn. Miquel Llinàs, el President dels exploradors, D. Sebastià Amengual, D. Jaume Vidal Notari, D. Josep Siquier Secretari del Ajuntament, N'Antoni Adrover, e' Pare Cerdà, conseller de la societat La Pau i el President del Círcol d'obers catòlics.

Diumenge tengué lloc la festa de la Mare de Deu del Rosari a la Iglesia de Sant Domingo. El P. Miquel Rosselió, Cura Pàrroco de Lluch, e-hi fé dos notables sermons en l'elevació d'idées i sentiments en que ell sab fer-ho.

El cap-vespre hi va haver processó del Rosari pe'ls carrés de la població, i tot el dia es va veure aquella iglesia bastant visitada de fees dessitjosos de guanyar el Jubileu del Rosari.

I ja que parlam de l'Església de Sant Domingo, hem sentit dir, que ben aviat vendran a establir-se a Inca els Pares dominicans, que ja tenen una residència a Manacor.

Atentament invitats per D. Pere Vidal Sargent del retgiment d'Inca, dijous, assistirem a l'estrena d'una comedia titulada *Mas que el dinero* que ell ha composta i que la Companyia dramàtica que actua an el teatre d'Inca posà en escena.

L'anunciament d'aqueixa obra aportà gran concurs an el teatre, figurant moltes persones instruïdes i l'element militar, dessitjosos de veure lo que donaria la composició del Sr. Vidal; i verament té una hermosa finalitat com és posar de relleu la importancia de la instrucció i la cultura damunt la materialitat dels diners. No mos aturarem avui en donar una idea del argument per tenir preparat un escrit an aqueix intent, que per la seva extensió hem hagut de retirar del present número. Solament direm que'l treball der Sr. Vidal agradà i va ésser molt aplaudit, obligant-lo a sortir diferents vegades damunt les taules per rebre ovacions del públic.

Ahir passaren al Corté d'infantería les forces que'l retgiment d'Inca usualment tenen l'estada a Ciutat a fi de prendre part en les maniobres militars que van a verifi-

car-se per les montanyes. Dilluns partiràn cap a Pollensa a la que seguirà l'internació a la cordillera passant per Lluch i Sóller. Deu les guarí de desgracies.

Dijous an el mercat de porcs, els preus casi fabulosos en que se havien posat la venta d'aquests, se volien agontar, pero no poguent sostenir-se tengueren que baixar a les 15 pessetes l'arrova.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	00'00	el quintá
Blat	a	23'00	la cortera
Xexa	a	23'50	id.
Sivada	a	10'00	id.
Id. forastera	a	10'00	id.
Ordi	a	13'00	id.
id. foraster	a	11'00	id.
Faves pera cuinar	a	23'00	id.
id. ordinarias	a	20'00	id.
id. per bestia	a	20'00	id.
Blat de les Indies	a	25'50	id.
Monjetes de confit	a	42'00	id.
Id. Blanques	a	41'50	id.
Siurons	a	37'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	08'00	

SUBASTA

Por débitos á la contribución urbana, se celebrará el día 15 del próximo Diciembre en la Oficina de Recaudación de contribuciones, calle General Luque n.º 23. Mitad de la casa calle del Rey n.º 11 de la ciudad de Inca, bajo las condiciones que pueden verse en el indicado despacho.

Inca 6 Octubre de año 1916.

Tip. M. Durán.—Inca

MANUEL PLAZA**SASTRE**

OFRECE UNA BONITA COLECCION DE GÉNEROS PARA LA TEMPORADA DE PRIMAVERA

Y VERANO

■ CALLE CADENA ESQUINA PLAZA SANTA EULALIA ■

Palma